578-1

Hôtel St George
Alger 13. nov. -20.

Kära Morfar!

Genom Gamma har jag fått höra, att Morfar lär vara litet dålig, å jag vill skrifva för att säga, att Ivan ofta minna tankar flyga iväg till Hamngatan 4 (inte minst på söndagskvällarna), å af allt hjärta önskar jag att, när det här brefvet en inbetsa kommer fram, det då måtte finna Morfar lika frisk och kry som vanligt. — Jag skickar några fotografier, som Axel tagit, å han

får stå för motiven o för in-
skrifterna bakpå dem! – Här börja vi nu bli riktigt bondtama i Alger. Vi ha det mycket trefligt i vår lilla våning med vår lilla trädgårdsbit. Ett rum till har utgång i "vår" trädgård, men dess invånare måtte känna sin minoritet, ty de visa sig där aldrig. Här är ju emmanuel grönt, ehuru rakt ingen överdrifven värme ännu. Vi äro ännu i regnperioden, så det regnar nästan alla dagar litet älmindre, men själfva vädret värmer mycket. I förra veckan regnade det 5 dar 12° ett par dagar, o som det ej alda-

des annat än i en salong å alla
engelsmännen lade bordag på dem
herrarna, så var det svårt å nå
luft inomhus, å jag var ganska
illa ansatt af min astma. Nu
är den emellertid alldeles bra
igen. – Häromdagen firade vi
vederbörligen republikens 50-års
jubileum (jag firade inte med dem
något vapenstillståndsjubileum!).
Tidningarna lefde både före å efter
på sin "Gloire de France". Det mor-
for hvad? Franskbeundrare blir
jag inte här ute. De äro för blåckl
egenkära å självbelåtna, å tidningen
öfverflöda i eget förhärligande.
Bårt egands ordsprâk säger så

sant: Eget besök luktar illa. För
öfrigt fortsätter hetsen mot Tyskland i hvarje tidningsnummer,
dito mot — England i hvartannat
nummer. Åtminstone i Dépêche
Algerienne vårt nuvarande lif- o
husorgan. Stackars Frankrike, när
Tyskland kommer upp sig igen, om
de förr inte snart sluta med sitt
hatpredikande. — Franmän af
bättre sort ha vi ej alls träffat,
utom en mycket hygglig major
Vissard, som var vår "däckstols-
granne" ombord på båten hit. Ny
lada vi tur, som finge den
allrabrädta båten, som går mellan
Marseille o Alger. Den var abso-

lut förståelsen. Vi hade ju förr. ej lika väl kunnat få "Ville de Junis", en långt förekrigat utrangerad, men nu åter till hedern tagen båt, som lär vara rent förfärlig. Några danskar här kommo med den i hemsk sjögång. De ha gifvit oss en drastisk beskrifning öfver den; bland annat spolades ej däcken efter allt kräkandet, det strödde bara askan däröfver! — Vårt hotell här befolkas nästan uteslutande af engelsmän & amerikanare, mest af det kvinliga slaget. En & annan ser distingerad ut, men inte så värst många. Vi hålla oss till

danskarna, en ung direktör Berlene med fru & 3 barn (4, 3 år & 10 mån.) Jag trodde inte det fanns så fina & trefliga danskar. de äro från Kongens By, där han är något slags affärsman. Jag misstänker att de äro mycket förmögna, fast de ej alls lyse därmed. Vi ha verkligen nöje af dem, & barnflickan är förtjust för deras barnjungfru är svenska. "Republikdagen" voro Berlenes & vi ute på visit på kvällen. Vi tänkte först gå och se den offentliga balen på Marché de Chartres. En polis, som frågade oss om vårt mål, varnade oss absolut. En samma kunde vi råka illa ut där.

Då vi stodo få vår skaffade han oss
en pålitlig arab till följe. En hyggig
karl, inte rent, han ville ej ens ha
dricks för besväret. Nå, araben
begrep inte riktigt, vad det var
frågan om, utan förde oss till en
allegoriska dansbokal, sådär cirka
National i Stockholm. Det frestade
oss inte alls, men som vi kommit
långt från Chartre, så upptågo
vi det, antagligen till vår egen
stora förtret. Så fortsatte vi istället
till Excelsior, tout ce qu'il y a de plus
fin i Alger den kvällen åtminstone, å
intogo våra förut beställda platser
i bakluckan därstädes. Pjäsen
där var säkert absolut anständ-

dig, men jag måste verkligen be-
känna att dess dig inte öfver-
vägande på ut, hvad damerna
beträffar. Puder, läppemink o
retuscherade ögon är man ju
redan van vid, o det förekom-
där inte så mycket af, men
toiletterna, toiletterna! Dunka
sa', när vi kommo in: "Jag tror,
vi maa gra hjem og ta lidt
mer an!" Det var mycket na-
ket på en gång. Kjolarna slutade
ju allmänt vid knäna, en 2.o. m
en bit ofvanför; framsprorna ha
mycket fula, fjocka ben, men värre
var det med de s.k. klädnings-
liften, jag säger med flit de

så kallade. Inte motsvarar de mor-
mors & mina begrepp om klädningen
lif. Fram började de så långt ner,
som möjligt för att "det inte skulle
trilla öfver". I bästa fall var det
som ett rakt skynke, lika högt
fram som bak, i sämsta fall
skuttade det bakåt & skulade bak
i midjan i en djup snibb. Det hela
uppehölls med ett smalt pärl-
band öfver hvar axel. Ärmar sak-
nades naturligtvis totalt, så bak-
hänsyn måtte nu ingå som nöd-
vändigt attribut i damernas toi-
lettgrejor! - Jag såg knappast en
enda vacker toilett, i jag blef be-
svikeu på damen; de damade lika

full som hemma i Sverige. För
övrigt var där ett hiskeligt väsen.
Då blåstes i trumpeter å kastade
pappersbollar å serpentiner å ler-
kade närmast maskerad utan
masker. Vi betalte vid ett bord å
fittade på menageriet några tim-
mar inbegripet en coupé (hu, så dyr!)
å sedan ackorderade vi med en
elegant (??) landaukusk att
köra hem oss till Hotellet. Nog
är det underligt att här ej finns
några taxameterhästar, utan bara
gamla schabbiga landauer.
Fast vi först kommo hem kl. 2
på natten, så foro vi dock redan
dag kl. 9 väg till Blida å Gorges

du Chiffa i stor bil. Vi hade 3, damerna
2 barn med, så den hade vi satt på
bakersta soffan allerammast. De hade
förfärligt roligt, men besvikelsen var
stor att ej få se mer än en af de
utlofvade Apornа i Museum des
Singes. Vi hade nämligen under
senare hälften af färden ett bensk
väder, det öste ner, så vi kunde ej
gå upp i skogen. Färden var emeller-
tid lönande, så väl som där
var i det smala passet. Lyckligtvis
kom den värsta skuren, först
när vi körde in i Alger, det var
som om himlens portar stodo på
vid gafvel, så regnade det. Jag har
aldrig sett något dylikt i Sverige.

På ett ögonblick voro gatorna
som floder. För 14 dar sed-
dan drunknade just i Gorge de
Chiffa på landsvägen 50 får 51 kött
vid ett sådant skyfall.

Vi stanna nu här i Alger till
framemot jul, då vi taga oss ned
till Biskra för att riktigt steka.
I Barnen må här utmärkt, ty har
särskildt Hans blifvit mycket
duktigare. De plugga franska efter
förmåga. Härmedagen vid middagen
lär Hans vändt sig till kyparen med
orden: "Es-tu malade?" Kyparna lära
sig visst svenska af barnen ifrån.

Vill Ni helsa Fröken Svensson & Fru
Ida så mycket ifrån oss. En klar famn
till Ni själf från
Mor från Ni tillgifna dotterdotter Carola.